

1. Midrash Shemuel 18:4

"ויחמול שאול והעם על אגג וגו'" ... אמר רבי שמעון בן לוי כל שהוא אכזר על רחמנין סוף שהוא נעשה רחמן על אכזרים, כל שהוא רחמן על אכזרים סופו ליפול בחרב. מאי טעמא? "וימת שאול ושלשת בניו וגו'" ...

"And Shaul and the nation spared Agag" ... Rabbi Shimon ben Levi said: Anyone who is cruel to the merciful will in the end be merciful to the cruel. Anyone who is merciful to the cruel will in the end fall by the sword. One what basis? "And they died, Shaul and his three sons, etc." ...

31:3-5 Shaul asks his armour bearer to kill him, then seems to take his own life

2. Abarbanel to Shemuel I 31:3

וראוי שתדע שלא פחד שאול מהם פן ימיתוהו (כי הוא היה בוחר מות מהיים אחרי שראה בעיניו מיתת בניו וידע מדברי שמואל על ידי הבעלת אוב שגם הוא לא יחיה), אבל פחד מאד פן יכו אותו באופן שלא ימות מיד ולא יוכל ללחום, ויתפשוהו חי ויעלילו בו, בנקרם עיניו וחתכם אותו אבר אבר, לשנאת הפלשתים אותו למה שהשחית בהם מהם, ובהר שימות על ידי אוהביו ולא על ידי אויביו.

And you should know that Shaul did not fear lest they kill him (for he would have chosen death over life once he saw with his own eyes the death of his sons, and he knew from Shemuel via the *ov* that he would also not live). But he greatly feared lest they strike him in a way that he would not die right away and he could not fight, and they would grab him alive and torture him, putting out his eyes and cutting him into body parts, due to the hatred of the Philistines for him for the way he had destroyed them. And he chose to die via his friends, and not via his enemies.

3. Talmud, Ketuvot 33b

דלמא מלקות חמור, דאמר רב: אילמלי נגדוה לחנניה מישאל ועזריה, פלחו לצלמא!

The pain of lashes may be considered a punishment harsher than death, for Rav taught: Had the Babylonians whipped Chananiah, Mishael and Azariah, they would have served the statue!

4. Malbim to Shemuel I 31:3

אחר שמתו בניו כבדה המלחמה עליו לבדו, ונוסף לזה מצאוהו מורי קשת המורים מרחוק, וגם שגם הוחלה ע"י החצים.

Once his sons died, the war became heavy upon him alone. Further, the archers firing from afar found him. Also, he was also made ill/pierced via the arrows.

5. Radak to Shemuel I 31:4

בהרגם אותי דקירות הרבה דרך נקמה ובזיון... ות"י "ויתלעבון בי" לשון תעתוע ובזיון...

When they kill me with many stabbings in the manner of revenge and degradation... And Yonatan translated as *v'yitla'avun bi*, an expression of mockery and shame...

6. Talmud, Sotah 10a

ת"ר חמשה נבראו מעין דוגמא של מעלה וכולן לקו בהן: שמשון בכחו, שאול בצוארו, אבשלום בשערו, צדקיה בעיניו, אסא ברגליו. שמשון בכחו דכתיב "ויסר כחו מעליו", שאול בצוארו דכתיב "ויקה שאול את החרב ויפל עליה" ...

Our sages taught: Five were created along the lines of Heaven, all of them were harmed through them: Shimshon with his strength, Shaul with his throat, Avshalom with his hair, Tzidkiyah with his eyes, Asa with his feet. Shimshon with his strength as it says, "And his strength left him," Shaul with his throat as it says, "And Shaul took the sword and fell on it" ...

7. Other accounts? Divrei haYamim I 10:1-5, Shemuel II 1:6-10

8. Radak to Shemuel I 31:5

כי מת שאול - קרוב למיתה כמו "בצאת נפשה כי מתה" כי לא מת עדיין עד שהמיתו העמלקי... ואפשר כי כזב העמלקי... ולמצוא חן בעיני דוד לפי מחשבתו אמר כן.

"That Shaul had died" – Close to death, like "when her soul departed, for she had died." He was not dead yet, until the Amalekite killed him... Or perhaps the Amalekite lied... And he thought he would say this to find favour in David's eyes.

9. Abarbanel to Shemuel I 31:4

ואפשר לומר שלא מת מיד עם הכאת החרב ואז הוצרך לקרוא אל הנער העמלקי שימותהו, באופן שלא ימצאוהו הפלשתים עדין גוסס ויתעללו בו, והכתוב לא ספר בכאן כי אם מה שעשה שאול לבד אבל העמלקי הוא הרגו כדבריו והוא היותר נכון:

Perhaps he did not die immediately, with the blow of the sword, and so he needed to call the Amalekite youth to kill him, such that the Philistines not find him while he was dying and torture him. The text did not tell this here, but only what Shaul did alone, but the Amalekite killed him as he said. This is the more correct approach.

10. Abarbanel to Shemuel II 4:10

ומדברי דוד בזה יראה שלא הרג העמלקי את שאול.

And from David's words in this it appears that the Amalekite did not kill Shaul.

11. Malbim to Shemuel I 31:4

יתבאר לקמן שלא מת ע"י נפילה רק שנעשה גוסס, ועז"א "כי מת שאול" שהוא שהוכה מכת מות, ובכ"ז עדיין היה נפשו בו והנער העמלקי גמר מיתתו. It will be explained further along that he did not die by falling, but he became a *gosses*, and regarding this it said "for Shaul died," that he was struck with a fatal blow, and yet his life remained in him, and the Amalekite youth completed his death.

12. Ralbag to Shemuel II 1:6

ידמה שאחר שנפל על חניתו וראה שלא דקרהו היה שאול נשען עליו בכח להשלים הדקירה וכאשר ראה כי לא יכול על זה אמר לנער העמלקי שימותהו: It appears that after he fell on his spear and he saw that it had not run him through, Shaul leaned on it forcefully to finish the stabbing. And when he saw he could not do it, he told the Amalekite youth to kill him.

13. Ralbag to Shemuel II 1:9

הרצון בזה לפי מה שאחשוב שהלבוש שהיה לבוש היה משובץ להוסיף לו חוזק באופן שלא יוכל החרב לחתכו בקלות ואמר שאול שהחנית שנפל עליו אחז לו השבץ ולזה לא היה יכול לעבור לדקרו.

As I understand it, it means that the garb was *meshubatz*, reinforced, and so the sword could not cut it easily. And Shaul said that the spear on which he had fallen was stuck in the *shebetz*, and therefore it could not cross it and stab him.

Was Shaul allowed to pursue his own death?

14. Talmud, Yevamot 78b

"ויאמר ד': אל שאול ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים" - אל שאול שלא נספד כהלכה, "ואל בית הדמים על אשר המית הגבעונים"...

"And Gd said it was because of Shaul and because of the house of blood, for he had killed the Givonim (Shemuel II 21:1)" – "because of Shaul" because he was not eulogized appropriately....

15. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Yoreh Deah 345:3

גדול המאבד עצמו לדעת, והוא אנוס כשאול המלך, אין מונעין ממנו כל דבר.

For an adult who knowingly takes his life, and he was compelled like King Saul, we withhold nothing.

16. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 5:Ramat Rachel 29:2

כידוע מבואר בחז"ל ובדברי הפוסקים כי במסיבות ששאול היה נמצא בו לא נחשב כמאבד עצמו לדעת...

As is known, it is explained by our sages and in the words of legal authorities that in Saul's circumstances, his was not considered a case of intentional suicide...

17. Midrash, Bereishit Rabbah 34:13

"אך [את דמכם לנפשתכם אדרוש]" להביא את החונק עצמו, יכול כשאול, ת"ל "אך" יכול כחנניה מישאל ועזריה ת"ל אך

Ach [Exclusively, your blood for your lives I will seek] – includes one who strangles himself. I might think like Shaul? No; it says *Ach*. I might think like Chananiah, Mishael and Azariah? No; it says *Ach*.

18. Prof. Yael Shemesh (Bar Ilan University), התאבדות במקרא, <https://www.biu.ac.il/js/JSIJ/2-2003/Shemesh.pdf>

התאבדותו של שמשון היא המקרה היחיד במקרא שבו המניע המוצהר להתאבדות הוא נקמה: "ואנקמה נקם אחת משתי עיני מפלשתים". לפי זה ההתאבדות אינה מטרה, אלא אמצעי ותוצאת לוואי של רצונו של המתאבד להמית אחרים... שמשון, בניגוד לשאר המתאבדים במקרא, נוקט צעד דרסטי זה לא בשל חשש מפני העתיד... אלא בשל זעם המכוון כלפי מה שעוללו לו מעניו בעבר.

Shimshon's suicide is the only scriptural case in which the stated goal for suicide is revenge: "And I will avenge one of my two eyes from the Philistines." Based on this, suicide is not the goal, but rather a means and side effect of the suicidal person's desire to kill others... Shimshon, unlike the other biblical suicides, takes this drastic step not out of concern for the future... but because of his rage toward those who had tortured him.

19. Ritva (13th-14th century Spain), Commentary to Avodah Zarah 18a

שחבל בעצמו מפני שהיה מתירא שמא יעבירוהו על דת

He wounded himself because he feared lest they cause him to violate Judaism

20. Rabbi Shlomo Luria (16th century Poland), Yam shel Shlomo Bava Kama 8:59

ואולי שאול ע"ה כיון על זה שנפל על הרבו (ש"א ל"א:ד), שסבר אם יפול חי בידם יתעללו בו ויענו אותו, ומסתמא בני ישראל לא יכולים לראות ולשמוע בצרת המלך, ולא יעמדו על נפשם מלנקום נקמתו ולהצילו, ויפלו כמה רבבות מישראל. והוא כבר ידע שנגזרה עליו הגזירה, שלא ימלט מהם...

וגם אפשר משום כבוד מלך משוח ד', שאין ראוי שימות בידי הערלים ויעשו בו מיתת עינוי ובזיון, והוא חילול ד' בדת אמנותנו.

And perhaps Shaul a"h intended this when he fell on his sword. He thought if he would fall into their hands alive then they would mock and torture him, and presumably Bnei Yisrael could not watch and hear the king's pain, and they would not restrain themselves from avenging him and rescuing him, and tens of thousands of Jews would die. And he already knew the decree was issued upon him, that he would not escape...

Also, it is possible that for the honour of the king, the anointed of Gd, it would not be appropriate for him to die in the hands of the uncircumcised, who would make his death one of torture and shame. This would be Chillul Hashem in our religion.

21. Anshel Pfeffer, *The Entebbe Syndrome*, Jerusalem Post, June 25 '06

<https://www.jpost.com/Israel/Comment-The-Entebbe-Syndrome>

It's talked about in hushed voices during the dead hours before dawn of a particularly lonely guard shift, "Nohal Hannibal" - the Hannibal Directive - The rumored standard procedure in the eventuality of an IDF soldier's kidnap. In such a case soldiers are told, though never officially, that their comrades will be given the order to shoot and hail fire down on the kidnapping team, without consideration for the poor soldier's life. The underlying rationale is that the nation can take its toll of soldiers' lives, but the uncertain fate of a kidnapped serviceman is almost too unbearable.

22. Ramban, Torat ha'Adam, Shaar haSof – Inyan haHesped 18

וכל המאבד עצמו שלא לדעת אין מונעין ממנו כל דבר. ומעשה בבנו של גורגנוס בלוד... ואמר ר' טרפון אין מונעין ממנו כל דבר מפני שהיה תינוק וכשלא לדעת בגדול דמי. וכן מצינו בגדול שאיבד עצמו לדעת מפני האונס שמספידין אותו, כגון שאול מלך ישראל שאבד עצמו אלא שהיה אבודו מותר לו, כדאמרינן בבראשית רבה (פל"ד)... לפיכך לא היה בכלל מאבד עצמו לדעת...

Regarding one who kills himself without intent, no [honour] is withheld. It happened with the [minor] son of Gurginos in Lod... and Rabbi Tarfon said, "We do not withhold any [honour], for he was a child; he is like an adult who lacks intent." And we find this regarding an adult who kills himself intentionally due to *oness* – we eulogize him. For example, Saul, King of Israel killed himself, but his suicide was permitted for him, as we say in a midrash... He was not in the category of one who kills himself intentionally...

23. Rabbeinu Asher (13th century Germany/Spain) Commentary to Moed Katan 3:94

היה איבוד מותר לו כדאיתא בבראשית רבה ואך את דמכם לנפשותיכם אדרוש מיד נפשותיכם אדרוש את דמכם יכול אפילו נרדף כשאול תלמוד לומר אך לפיכך לא היה בכלל מאבד עצמו לדעת

Suicide was permitted for him, as seen in a midrash, "Exclusively, your blood for your lives I will seek; from your lives I will seek your blood.' I might say this even for one who is pursued, like Saul? For this reason it says 'Exclusively'." Therefore, he was not within the category of willful suicide.

24. Radak to Shemuel I 31:5, as well as Abarbanel to 31:7 and Malbim to 31:4

לא חטא, לפי שהיה יודע שאול כי סופו היה למות במלחמה כי כן אמר לו שמואל, ועוד כי ראה כי מצאוהו המורים אנשים בקשת ולא היה יכול להמלט מידיהם, טוב היה שיהרוג הוא עצמו ולא יתעללו בו הערלים. וכן אמרו רז"ל "אך את דמכם לנפשותיכם אדרוש" - יכול כשאול? ת"ל 'אך'.

He did not sin, for Shaul knew that he would die in the end in war, for so Shemuel had told him. Further, he saw that the archers, those shooting with the bow, had found him, and he could not flee from them. Better that he kill himself, and the uncircumcised ones not torture/degrade him. And so our sages said, "Ach [Exclusively] your blood for your lives I will seek.' I might think like Shaul? No; it says Ach."

The tragedy of Shaul's death

25. Rabbi Yitzchak Minkovsky (18th-19th century Lithuania), Keren Orah to Sotah 10a

זה מפני שהוא היה המלך הראשון בישראל. ע"כ היה בו דוגמת אדם מלכא קדמאה. ומפני החטא הראשון נתמעטה קומתו, ושאול במלכו נתקן קצת החטא הראשון, והיה בו מדוגמא הראשונה בגידול קומה ובמוראו על כל בריה כטבע הראשונה, ומוראכם כו'. ע"כ נאמר בעת אשר נלקה שנפל על הרבו ארצה. וזה מפני אשר לא קיים החפץ לבער הרשעים זרע עמלק מן הארץ.

This was because he was the first king in Israel. Therefore he was modeled on Adam, the first king. And because of the first sin, [Adam's] height was reduced. When Shaul reigned, the first sin was repaired somewhat, and [Shaul] had some of the first model in his great height and in the way he intimidated all creatures, like that first nature, "And your intimidation, etc." Therefore, when he was struck, it said he fell on his sword to the ground; this was because he did not fulfill the [Divine] desire to eradicate the wicked, the seed of Amalek, from the land.

31:6-7 The Jews flee

26. Abarbanel to Shemuel I 31:6

מתו שאול ובניו ונושא כליו וגם כל אנשיו, רוצה לומר משרתיו עושי רצונו ביום ההוא יחדו, והלך שאול לבית עולמו מלווה עם בניו ואנשיו כאשר היה באמנו אתם:

Shaul and his sons and his armour bearer, as well as all of his men, meaning his servants who did his bidding, died on that day, together. And Shaul went to his eternal world escorted by his sons and men, as when he had supported them.

27. Radak to Shemuel I 31:7

תרגם יונתן "דבעברא דמישראל" ופ"י הערים שהיו בעבר המישור הסמוך לארץ פלשתים, וכן "בעבר הירדן" המקומו' סמוכו' לירדן וסמוכות לארץ פלשתים, ולא היתה בהם עיר מבצר ועזבו אותם:

Yonatan explained "beside the plain," meaning the cities that were beside the plain, near the land of the Philistines. And so "beside the Jordan" means the places beside the Jordan and near the land of the Philistines. They did not have a reinforced city among them, and they abandoned them.